

ΙΣΟΤΗΣ

ΕΛΛΕΓΘΕΡΙΑ

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ

Α Θ Η Ν Α

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΤΕΚΤΟΝΙΚΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1893

ΙΣΟΤΗΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ

ΑΘΗΝΑ

ΤΕΚΤΟΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΜΗΝΙΑΙΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΤΗΣΙΑ ΠΡΟΜΗΡΟΤΕΡΑ	ΕΚΙΟΤΑΙ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΤΑΙ
'Εν Ἑλλάδι δρ. 5	ΑΘ. Ε. ΒΡΥΖΑΚΗΣ
'Εν τῷ Ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 5	'Ιπ.: Ρ. † μέλος τῆς Μ.: Ἀνατ.: τῆς Ἑλλάδος τῆς Σεβ.: τῆς Σ. Στ.: « Ἀθηνᾶς ».
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ	ΑΝΤ. Ι. ΧΑΛΙΚΙΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΘ. ΒΡΥΖΑΚΗΝ	'Ιπ.: τοῦ Ρ. †, τῆς Μεγ.: Θεσ.: τῆς Μ.: Ἀν.: τῆς Ἑλλάδος Α΄.
ὁδὸς Πανεπιστημίου, ἀρ. 26.- Ἀθήναι.	'Επ.: τῆς Σ.: Στ.: « Ἀθηνᾶς ».
Τὰ χειρόγραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.	

ΑΝΑ ΤΑΣ ΣΤΟΑΣ

ΣΤ.: «ΑΘΗΝΑ» — «ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ» — «ΕΛΕΓΣΙΣ»
— «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ».

Μεσοῦντος τοῦ μηνὸς τούτου ἤρξαντο αἱ ἐργ.: τῶν ἐν Ἀθήναις Στοιῶν τακτικῶς κατὰ τὴν ὠρισμένην ἐκάστην ἡμέραν. Ἄλλ' ἕνεκα πολλῶν ἄλλων λόγων, καὶ διότι αἱ ἐργασίαι δὲν ἤρξαντο ἐγκαιρῶς, ὡς εἴθισται, μετὰ κόπων κατορθοῦται ἡ διεξαγωγή τῶν συνεδριάσεων

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

'Ανά τὰς Στοάς, ὑπὸ Α. Βρυζάκη σελ. 145
 Σ.: Στ.: «Ἀγαθὸς Ἀστήρ» » » 146
 Περὶ ἐλευθεροτεκτονίας, ὑπὸ Α. Παπαγεωργίου
 (συνέχεια) » 147
 Ἐλευθεροτεκτονισμὸς ἐν Γαλλίᾳ ὑπὸ διδ.:. » 153
 Περιστεύλιον Ρ.: † «Σοφία» ὑπὸ Α. Βρυζάκη » 156
 Τεκτ.: διδ.: α΄. βαθμοῦ ὑπὸ Ι. Λεκατζᾶ » »
 Εὐχαριστήριον μαθ.: » 159
 Ἀδελφικὰ συμβάντα » 160

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἀδ.: συνδρομηταί, οἱ μὴ λαβόντες τακτικῶς τὰ φύλλα τῆς «Ἀθηνᾶς» ἕνεκα ταχυδρομικῆς τυχρὸν ἀταξίας, νὰ πέμψωσιν ἡμῖν σημείωσιν, ὅπως ἀποστείλωμεν αὐτοῖς τὰ ἐλλείποντα.

Παρακαλοῦνται ὡσαύτως οἱ μὴ καταβαλόντες τὴν συνδρομὴν αὐτῶν ἀδ.: νὰ σπεύσωσι τὴν ἀποστολὴν αὐτῆς.

ένεκα τῆς κενότητος τῶν στηλῶν καὶ τῆς ῥαθυμίας τῶν πλείστων ἐκ τῶν ἀδ. ἀξιωματικῶν. Ἐπὶ τῆς δυσαρέστου ταύτης καταστάσεως δέον νὰ λάβωσι πρόνοιαν ταχίστην οἱ διευθύνοντες τὰ ἐργοστάσια, καὶ τὸ Συμβ. τῆς Μ. Ἀν. τῆς Ἑλλάδος.

Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορά καθ' ἣν ἐπαναφέρεται τὸ ζήτημα τοῦτο ἐπὶ τοῦ τάπητος, καὶ εὐρισκόμεθα πρὸ τοῦ λυπηροῦ θεάματος τοῦ κλονισμοῦ τῶν στηλῶν τῶν Στοῶν ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἀκριβῶς πρέπει διὰ παντός τρόπου νὰ καταβληθῶσι προσπάθειαι, ὅπως ἐκλείψῃ, ἢ τοῦλάχιστον μετριασθῇ τὸ κακόν, τὸ ἀπειλοῦν ἄλλως τὴν ἀπώλειαν τόσων κόπων καὶ μόχθων ἠλοκλήρου τριακονταετίας.

Εἶναι ὠμολογημένον ὅτι ἡ χλιαρότης τοῦ κλίματός μας καὶ ὁ γαλανὸς τῆς Ἀττικῆς οὐρανὸς ἤκιστα συντελεῖ εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ τὰ πνεύματα σοβαρὰ καὶ νὰ ἐμπνεύσῃ αὐτοῖς ἐπιμονὴν καὶ ἐμβριθειαν εἰς ἔργα τοιαῦτα, οἷα τὰ τεκτονικὰ οὐχ ἦττον ὅμως ἀνάγκη εἶναι οἱ πρωτοστάται τῆς τεκτονικῆς ιδέας ἐν Ἑλλάδι ἐντείνωσι τὴν προσοχὴν των καὶ κατανοήσωσι ποῦ ἐγκεῖται ἡ αἰτία τῆς καταστάσεως ταύτης, ἐπέλθωσι δὲ ταχεῖς ἀντιλήπτορες εἰς τὰ οὕτω κινδυνεύοντα ἐργοστάσια.

Ἀρκοῦμεθα ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὰ ὀλίγα ταῦτα, ἐπιφυλασσόμενοι νὰ ἐπανέλθωμεν πλατύτερον, ἂν ἡ χρεῖα τὸ καλέσῃ.

Ἄθ. Βουζάκης

Ε. Στ. «ΑΧΑΪΚΟΣ ΑΣΤΗΡ»
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Μετὰ πλείστης ὕψης εὐχαριστήσεως μνησάνομεν τὴν γονιμοτάτην ἐργασίαν καὶ τὴν πολλὴν ἐπίδοσιν ἣν ἐπιδεικνύει ἡ ἐν Πάτραις Στ. ὁ «Ἀχαϊκὸς Ἀστὴρ». Ἀθροῦτως καὶ μετὰ περισκέψεως βαίνουσα, ποιεῖται γιγαντιαῖα βήματα καὶ κατακτᾷ ἔδαφος εἰς τὴν συνείδησιν τῆς δευτερευούσης τῆς Ἑλλάδος πόλεως. Ἐκ τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, τακτικῶς γινομένων, ἀποκομίζουσιν ἐκάστοτε οἱ ἀδελφοὶ Πατρεῖς τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα, διότι καὶ διδασκαλίαι τεκτονικαὶ συχνάκις γίνονται, καὶ ἀδελφοί, ἐγκριτοὶ τῶν Πατρῶν πολῖται, προστίθενται εἰς τὸ τεκτονικὸν πλήρωμα.

Εὐχαρίστως δημοσιεύομεν κάτωθεν διδασκαλίαν τεκτ. γινομένην ἐν τῇ Στ. ὁ «Ἀχαϊκὸς Ἀστὴρ» καὶ εὐχαριστήριον δῆλωσιν μαθητοῦ. Ἐκ τῶν δύο τούτων δημοσιευμάτων ἄς λάβωσι

μαθήματα φιλοπονίας καὶ τεκτονικῆς μορφώσεως πολλοὶ τῶν ἐν Ἀθήναις ἀδ. ὄφτινες, ὅσῳ ἀνεπτυγμένοι τυγχάνουσιν, ἐπὶ τοσοῦτον ἀγνοοῦσι τὰ στοιχεῖα τῆς τεκτον. τέχνης καὶ ἀδιαφοροῦσι διὰ τὰς σωστικὰς καὶ ἀληθῶς φιλοσοφικὰς μελέτας αὐτῆς.

Ἡμεῖς συγχάιροντες ἐκ καρδίας τὴν Στ. Στ. ὁ «Ἀχ. Ἀστὴρ» διὰ τὰς ἀξιολόγους προόδους τῆς, εὐχόμεθα αὐτῇ τὴν αὐτὴν εὐδοκίμησιν καὶ ἐπίδοσιν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

Α. Βουζάκης.

ΠΕΡΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΕΚΤΟΝΙΑΣ

«Καὶ οἱ ζωγράφοι καὶ οἱ τέκτονες εἰσὶ τῶν σοφῶν οἱ ἐπιστήμονες. (Πλάτων).

(Συνέχεια ἴδε προηγούμενον φύλλον.)

Ἡ Ἐλευθεροτεκτονικὴ Στοὰ εἶναι τὸ ἄσυλον, ἐνθα οὐδεὶς δύναται νὰ σκέπτεται διὰ τὰς θρησκευτικὰς του δοξασίας, οὐδὲ νὰ φοβῆται ἐπὶ προσηλυτισμῷ. Πάντες ἐν τῷ τεκτονισμῷ ἐνοῦνται λατρεύοντες τὸν Θεὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ. «Ἄλλ' ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσι τῷ Πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ καὶ γὰρ ὁ Πατὴρ τοιοῦτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας Αὐτόν. Πνεῦμα ὁ Θεὸς καὶ τοὺς προσκυνοῦντας Αὐτόν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν». (Ἰωάν. 4—23).

Οὐχὶ τὸ νεκρὸν τοῦ δόγματος γράμμα, ἀλλ' ἡ τήρησις τῆς ἀληθοῦς τοῦ ἀνθρώπου σχέσεως πρὸς τὸν Θεὸν εἶναι ἡ ποιοῦσα αὐτὸν ὅμοιον πρὸς τὸ ὄν καὶ τελειοποιοῦσα αὐτόν. Εἶναι ἄρα ἐσφαλμένη ἡ ἰδέα ὅτι ὁ τεκτονισμὸς εἶναι σύλλογος θρησκευτικὸς. Τοῦναντίον, οὐδεμίαν ἐν ταῖς Στοαῖς περὶ θρησκείας γίνεται συζήτησις, ἀλλὰ μάλιστα ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς. Ἐντεῦθεν δῆλον ὅτι ἐν αὐταῖς λεληθότως πως διδάσκαται ἡ ἀνεξιθρησκεία.

Καὶ δὲν εἶναι καθήκον τοῦ ἀνθρώπου, οὔτε νὰ καταφρονῇ, οὔτε νὰ καταδιώκῃ τὸν ὅμοιον του ἔνεκα τῶν θρησκευτικῶν του δοξασιῶν ;

Δὲν ἐγκεῖται ἐνταῦθα ἱκανὸν μέρος ἀληθοῦς ἀνθρωπίνης ἀγάπης ;

Ὅποσοι πόλεμοι δὲν διεξήχθησαν καὶ πόσον αἷμα δὲν ἐχύθη χάριν τῶν θρησκευτικῶν ἐριδῶν!!!

Ἡ πολιτικὴ ἐπιζητεῖ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς κοινωνίας νὰ ἐξουδετερώσῃ τὰς διαφορὰς ταύτας· ὡς πᾶσα δικαία πολιτεία, προβάλλει τὴν ἰσότητά προστάσιος τῶν διαφορῶν θρησκευμάτων, ἀλλὰ πάντοτε μένει τι τὸ ἐπιπροσδοῦν, ὅπερ ἡ τεκτονικὴ ζητεῖ νὰ ἔσῃ, καὶ διὰ τοῦ δεσμοῦ τῆς ἀνοχῆς νὰ συνδέσῃ ὅτι ὡς πρὸς τὴν θρησκείαν ἀντιτίθεται τῷ βίῳ. Ὁ τεκτονισμὸς ἄρα δὲν εἶναι ἐκκλησία, οὐδὲ μία ὁρισμένη θρησκεία. Σέβεται καὶ ἀφίησιν ἀνέπαφον πᾶσαν θρησκείαν, ὡς δὲν ἀναμιγνύεται εἰς θρησκευτικὰς ἐριδας. Ἐν ταῖς συναθροίσεσι τῶν τεκτόνων παύει ἡ ἐξωτερικὴ διαφορὰ τῆς πίστεως, ἕκαστος δὲ εἶναι ἐλεύθερος νὰ ὁμολογῇ, πιστεύῃ καὶ πρεσβεύῃ τὸ δόγμα του, ἀρκεῖ μόνον τὸ τοῦ ἑτεροδόξου νὰ μὴ προσβάλλῃ. Ὁ τεκτονισμὸς περὶ πολλοῦ ποιεῖται καὶ τιμᾷ τὸ ἀνεξάρτητον καὶ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἀτόμου. Ὁ ἐλεύθερος τέκτων ὀφείλει νὰ μελετᾷ καὶ ἐξασκῇ τὰ τῆς θρησκείας του, διότι ἐντὸς τοῦ ὄψους του οὐδένα ἔχει νὰ δώσῃ λόγον. Ὡς δὲ εἶναι σεβαστὴ ἡ θρησκευτικὴ αὐτοῦ πεποιθήσις, οὕτω καὶ οὗτος ὀφείλει νὰ σέβεται τὰς θρησκευτικὰς τοῦ ἑτέρου δοξασίας. Ἐνεκα τούτου εἶναι εὐπρόσδεκτος ἐν τῷ τεκτονικῷ τάγματι ὁ Ὀρθόδοξος καὶ ὁ Διαμαρτυρούμενος, ὁ Καθολικὸς καὶ ὁ Ἑβραῖος, ὁ Τούρκος καὶ ὁ Βουδδιστής, διότι ἕκαστος ἔχει πλήρη ἐλευθερίαν. «Καὶ γὰρ ἐν ἐνὶ πνεύματι ἡμεῖς πάντες, εἴτε Ἰουδαῖοι, εἴτε Ἕλληνες, εἴτε δοῦλοι, εἴτε ἐλεύθεροι. — Οὐκ ἐν Ἰουδαίῳ οὐδὲ Ἕλληνι οὐκ ἐνι δοῦλος, οὐδὲ ἐλεύθερος» κατὰ τὸν θεηγόρον Παῦλον.

Ὅτι δὲ ὁ τεκτονισμὸς δὲν ὑποστηρίζει τὴν ἀπιστίαν καταδεικνύεται ἐκ τούτου, ὅτι ἡ Ἱερὰ Βίβλος ἰδιάξουσιν ἀσκεῖ παρὰ τῆ τεκτονικῆ Στοᾶ ἐπιρροήν, καὶ ἡ διδασκαλία τοῦ Ι. Χ. θεωρεῖται καὶ πιστεύεται ἡ ἐντελεστέα, διότι οἱ ἰδρυταὶ τοῦ τεκτονισμοῦ ὡς Χριστιανοὶ τὴν Ἱερὰν Βίβλον ἐξελέξαντο ὡς τὴν πηγὴν ἐξ ἧς ἤντλουν πᾶσαν ἀρετήν. «Ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς, καὶ ἐκεῖναί εἰσιν αἱ μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ» (Ἰωάν. 5. 39).

Οὐδεμίαν λοιπὴν Ἐκκλησίαν πρέπει νὰ φοβῆται τὸν τεκτονισμὸν, καὶ ἂν οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν θρησκείων ἦσαν ἀνεκτικοί, ἂν ἐξηφανίζοντο αἱ ἐριδες τῶν διαφορῶν Ἐκκλησιῶν καὶ δογμάτων, ὁ τεκτονισμὸς ἤθελεν ἀπολέσει τότε ἐν μέρος τῆς ἀξίας του, τὸ νὰ

εἶναι ἕσυχον ἀνοχῆς ὡς πρὸς τὰ ἀφορῶντα τὴν πίστιν, ἀλλὰ δὲ νὰ ἦτο καὶ τὸ ἔργον τοῦ τετελεσμένου.

Ὁ τεκτονισμὸς ὑπῆρξεν, ὑπάρχει καὶ ὑπάρξει ὁ κυρίως ἀντίθετος καὶ ἐχθρὸς τοῦ Ἰησοῦ Ἰτισμοῦ καὶ τῆς Παπικῆς ἀνθρωποκρατίας, οὐχὶ δὲ καὶ τῆς Ἀντικῆς Ἐκκλησίας, ὡς οὐδὲ πάσης ἄλλης θρησκείας. Οἱ δὲ φοβεροὶ τῶν τεκτόνων διωγμοὶ ἦσαν Ἰσκαριωτικαὶ ὑποκινήσεις τοῦ καταχθούλου τούτου τάγματος, ὅπερ (τὸ ἀνίσχον!!!), ἐν ὀνόματι τοῦ Ἱπερόντος Ἐκείνου, τοῦ ὠραίου καὶ καλοῦ τὴν ὄψιν παρὰ πάντας θνητούς, τοῦ Θεανθρώπου Ι. Χ. ἔδωκε τὸ σύνθημα τῆς σφαγῆς κατὰ τῶν ἐλευθέρων τεκτόνων καὶ ἐν γένει κατὰ πάντων καὶ παντὸς μὴ παραδεχομένου τὸ ἀλάθητον τοῦ Πάπα καὶ Πατριάρχου τῆς παλαιᾶς Ῥώμης, καὶ μὴ πιστεύοντος εἰς αὐτό (1). Ἴδου πόθεν προήλθεν ἡ καταχθόνιος ἰδέα, ὅτι οἱ τέκτονες εἰσὶν ἄθεοι, καὶ ὑπὸ τίνων ἐνεσταλάχθη αὕτη εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀπλουστέρων.

Ὁ ἄνθρωπος ζῆ ἐν πολιτείᾳ καὶ κοινωνίᾳ μετ' ἄλλων. Ἀλλὰ τοῦτο, ὡς καὶ ὁ προχωρῶν πολιτισμὸς, ἐπιφέρουσιν ἀνισότητας μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, αἵτινες διαταράττουσι τὴν ἀρμονίαν, ἣτις χρησιμεύει πρὸς τὴν γενικὴν εὐδαιμονίαν καὶ εὐημερίαν. Ἐντεῦθεν ὑπαισθέρχεται φθόνος καὶ ἐρις, καὶ ὁ κοινὸς τοῦ βίου σκοπὸς καταστρέφεται. Τίς δὲν γινώσκει τοὺς πολέμους τῶν τάξεων, οἵτινες ἐγένοντο καὶ ἐν τῇ ἀρχαιότητι καὶ κατὰ τὸν Μεσαίωνα; Μήπως δὲ ἀπηλλάγη ἡ ἀνθρωπότης τοῦ πολέμου τούτου κατὰ τὸν παρόντα αἰῶνα; Οὐχ ἦτιον ὅμως τὴν ἀντίθεσιν ταύτην τῶν τάξεων ὀφείλει ὁ ἄνθρωπος νὰ ἔσῃ ἐκ τοῦ μέσου. Διάταξις λοιπὸν πρωτίστη τοῦ τεκτονισμοῦ εἶναι ἡ ἰσότης. Αἱ διαφοραὶ τοῦ γένους ἢ τοῦ ἐπαγγέλματος παύουσιν ἐν τῷ τεκτονισμῷ, καὶ πάντες ἐν τῇ Στοᾷ θεωροῦνται ὡς μέλη μιᾶς οἰκογενείας. Δὲν εἶναι δὲ σκοπὸς τῆς ἐλ. τεκτονικῆς ἡ ἀποκαταστήσῃ τὴν ἰσότητά πάντων τῶν ἀνθρώπων ὡς πρὸς τὸς ἀστικὰς καὶ κοινωνικὰς αὐτῶν σχέσεις, ὥστε οὔτε πλούσιοι, οὔτε πτωχοί, οὔτε ἄρχοντες, οὔτε ἀρχόμενοι, οὔτε ἀνώτεροι, οὔτε κατώτεροι νὰ ὑπάρχωσι, διότι τοιαύτη ἀξίωσις θὰ ἦτο οὐτεοπία. Ἀλλ' ὁ σκοπὸς του εἶναι ἵνα ἐπιχρόνον τινὰ καὶ ὑπὸ περιστάσεις τινὰς ἀπαλλαχθῇ ὁ ἄνθρωπος τῶν ἀντιθέσεων τούτων καὶ συναισθανθῇ ὅτι καὶ αὐ-

(1) Περὶ τοῦ ἀλαθήτου τοῦ κυρίου Πάπα ἐπιφθασόμεθα νὰ γράψωμεν ἀκολούθως.

τός, ὡς οἱ ἄλλοι, εἶναι μέλος τοῦ ὄλου, καὶ τὸ ὑψηλὸν τοῦτο αἰσθημα ἐν τῷ τεκτονισμῷ ἐμφαντικώτατα ἐκδηλοῦται. Ἐν αὐτῷ πάντα τὰ μέλη εἶναι μόνον ἄνθρωποι καὶ ἀδελφοὶ πρὸς ἀλλήλους. Ἀλλ' ἐνταῦθα, ἐνῷ παρορᾶται πᾶν κοινωνικὸν ἢ πολιτικὸν ἀξίωμα, ἐπιζητεῖται μάλιστα ἡ καθαρότης τοῦ φρονήματος, ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ χρησιμότης, ἡ ἐλευθερία τῆς βουλήσεως καὶ ἡ ἰσχύς τοῦ χαρακτήρος. Ὅπου ἐκπίπτουσι τὰ ἐξωτερικὰ ἀξιώματα, ἐκεῖ τιμᾶται ἡ ἐσωτερικὴ τοῦ ἀνθρώπου ἀξία, καὶ τὸ τηρεῖν ταύτην εἶναι τοῦ ἐλευθέρου τέκτονος ἱερὸν καθήκον. Ἐλευθερία, ἰσότης, ἀδελφότης, ἰδού τὸ σύμβολον τοῦ τεκτονισμοῦ, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐκφρασις οὐχὶ πολιτικῆς θεωρίας, ἀλλὰ φιλοσοφικοῦ δόγματος.

Ἐκ τούτων κατάδηλον γίνεται ὅτι ὑπῆρξαν ἐποχαί, καθ' ὧς καὶ αἱ κυβερνήσεις κατεδίωκον τὸ σωματεῖον τοῦτο (1) καὶ ὅτι ὅσα ἀνωτέρα εἶναι ἢ βαθμὶς τοῦ πολιτισμοῦ ἐν πολιτεία τινί, τοσοῦτον καὶ ὁ τεκτονισμὸς εἶναι ἀνεκτικώτερος, μόνον δὲ ἐν ἐλευθέρῳ κράτει ἀναπτύσσεται οὗτος ἐν τῇ πλήρει αὐτοῦ ἐνεργείᾳ. Ὁ ἐλεύθερος τέκτων δὲν συζητεῖ περὶ πολιτικῆς ἐν τῇ Στοᾷ, ἀλλὰ τηρεῖ καὶ ὡς πρὸς τοῦτο ἀποχὴν καὶ προσδέχεται πάντας, οἷα δῆποτε καὶ ἂν εἶναι τὰ πολιτικά των φρονήματα, ἀρκεῖ μόνον νὰ ἔχωσιν οὗτοι τὰς ἀρετὰς ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι εἶναι χρήσιμοι ἐν τῷ κοινωνικῷ βίῳ καὶ δὲν ἀντίκεινται πρὸς τὴν ἐλευθέραν τοῦ ἀτόμου ἐνέργειαν καὶ πρὸς τὰ καλῶς ἐννοούμενα συμφέροντα εὐνομουμένης πολιτείας.

Ὁ τεκτονισμὸς δὲν ἀποτελεῖ στενὸν τινα κύκλον ἀνθρώπων, ἐχόντων περιορισμένον τινὰ σκοπὸν, ἀλλ' εἶναι καθολικὸς σύνδεσμος, ἀποβλέπων εἰς τὴν εὐημερίαν τῆς καθόλου ἀνθρωπότητος. Διὰ τοῦτο καὶ ἐπέδρασεν οὐσιωδῶς εἰς μεγάλας τῆς ἀνθρωπότητος πράξεις. Ἡ μεγάλη γαλλικὴ ἐπανάστασις τοῦ 1793 καὶ ἡ ἑλληνικὴ ἐπανάστασις τοῦ 1821 εἶναι μαρτύριον τῆς μεγάλης αὐτοῦ ἰσχύος (2). Ὁ Lessing παρατηρεῖ λίαν ὀρθῶς, ὅτι τὰ ἔργα τοῦ

(1) Ὅρα φυλλάδιον «Ἀθηνᾶς» μηνὸς Ἰανουαρίου 1893 σελ. 11.

(2) «Οἱ ἀποστοργοὶ του (τοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Φιλικῆς Ἐταιρίας) ἰδανίσθησαν Κανόνας πολλοὺς ἀπὸ τὴν ἑταιρίαν τῶν Μασσόνων καὶ τοὺς ἐφήρυσαν ἐπιτηδείως εἰς τὸ πνεῦμα καὶ τὰ πάθη τοῦ ἔθνους. Ἦτο διὰ τοῦτο ἠθικώτατος καὶ προβλεπτικώτατος ὡς πρὸς ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς συντηρήσεως καὶ τῆς προόδου τοῦ συστήματος». (Δοκίμιον Ἱστορικὸν περὶ Φιλικῆς Ἐταιρίας, I. Φιλήμονος, σελ. 142).

τεκτονισμοῦ εἶναι τόσῳ μεγάλα, ὥστε αἰῶνες δύνανται νὰ ἐξαφανισθῶσι χωρὶς νὰ συναπολλεσθῶσι καὶ τὰ ἔργα του. Το πνεῦμα δὲ τῆς ἀνοχῆς καὶ ἀγάπης, ὅπερ συνδέει τὴν ἀνθρωπότητα, δὲν δύναται ἀμέσως νὰ ἐδραιωθῇ καὶ νὰ παράξῃ μεγάλα ἀποτελέσματα πρὸς γενικὴν εὐημερίαν καὶ εὐδαιμονίαν.

Ὅστις σκέπτεται ὅπως μακρὸν στάδιον ἔχει νὰ διατρέξῃ ὁ πολιτισμὸς καὶ ὁποῖους γιγαντιαίους ἀγῶνας νὰ ὑποστῇ, οὗτος δύναται νὰ εἴπῃ, ἂν ὁ ἀνθρωπισμὸς, ὡς τὸ τέλος τοῦ τεκτονισμοῦ, οὐχὶ εἰς δεκάδας ἐτῶν, ἀλλ' εἰς αἰῶνας δύναται νὰ ἀποκτήσῃ τὴν ἰσχὴν ἐκείνην, ἣτις πορίζει εἰς τὴν ἀνθρωπότητα τὴν ἀληθῆ εὐημερίαν. Ἐφ' ὅσον ἔτι πολεμοῦσι πρὸς ἑλληλα ἔθνη καὶ χιλιάδες ψυχὰ ἀνθρώπων θυσιάζονται, ἐνόσῳ ἔθνη τινά, λησμονήσαντα τὸ ἀνιστόρητον μικροπαρελθόν των, ἀγνωμονοῦσι πρὸς τοὺς εὐεργέτας των καὶ τοὺς δοτήρας τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἐθνικῆς συμπηξεῶς των, ἐνόσῳ ἄνθρωποι διὰ τὰς ἀτομικὰς αὐτῶν δοξασίας καὶ θρησκευτικὰς πεποιθήσεις ἀναθεματίζονται καὶ καταδιώκονται ὑπὸ μιᾶς παπικῆς ἑδρας (Sedia stercaria) (1), ἐνόσῳ ἑκατομμύρια κατ' ἔτος δαπανῶνται πρὸς διατήρησιν στρατῶν καὶ χιλιάδες χειρῶν ἀφαιροῦνται ἀπὸ τῆς εἰρηνικῆς ἐργασίας, ὅπως γυμνασθῶσι πρὸς πόλεμον κατ' ἀνθρώπων, ἐνόσῳ τάξεις τινὲς ἐν τῇ κοινωνίᾳ μάχονται πρὸς ἀλλήλας ἀντὶ νὰ τείνωσι τὰς χεῖρας πρὸς εἰρηνικὴν καὶ κοινὴν ἐργασίαν, καθ' ἣν οὐδεὶς δύναται νὰ στερηθῇ τοῦ ἑτέρου, ἀλλ' ἕκαστος γνωρίζει ὅτι ἡ γῆ εἶναι πάντων ἡμῶν λίκνον καὶ τάφος, τότε ἀληθῶς ὁ ἥλιος τοῦ ἀνθρωπισμοῦ μόλις ἔχει ἀνατεῖλει καὶ τὸ ἔργον τῆς ἀνθρωπότητος εἶναι μέγα, ὅπως ἐξεγείρῃ καὶ ἐξαπλώσῃ τὸ πνεῦμα τῆς ἐλευθερίας καὶ ἠθικῆς, τῆς ἀγάπης καὶ ὁμοιοῦς· οὕτε εἶναι ἀκόμη περιττὸς συνδετικὸς σύλλογος τοιοῦτος, ἐν ᾧ τοῦλάχιστον ἀπολαμβάνει τις ἀμοιβαίας ἐκτιμῆσεως καὶ εἰρηνικῆς συμβιώσεως.

Καταγελῶσι τοῦ τεκτονισμοῦ ὅτι οὗτος κατέχει διάφορα μέσα συνεννοήσεως καὶ μεταχειρίζεται διάφορα σύμβολα καὶ ἔθιμα. Ἀλλὰ τὰ σύμβολα καὶ ἔθιμα ταῦτα ἀποτελοῦσι τὴν γλῶσσαν, δι' ἧς ὁ τέκτων ὁμιλεῖ καὶ συνεννοεῖται, εἶναι τὸ ἔνδυμα, οὕτως εἰπεῖν, ἐνῷ ὁ τεκτονισμὸς κρύπτει τὰ νοήματά του· εἶναι τὸ μόνον μυστήριον, ὅπερ οὗτος κατέχει καὶ δὲν δύναται νὰ ἀποξενωθῇ καὶ

(1) Ὅρα Ε. Ροῖδου «Πάπισσα Ἰωάννα».

ἂν χιλιάδες χιλιάδων ἤθελον τὸν προδῶσει, πάντοτε ὁμῶς ψευδῶς καὶ ἐλκαστικῶς.

Ὁ τεκτονισμὸς ἐξαπλοῦται ἀνὰ πᾶσαν τὴν γῆν, ἢ δὲ ἀλληγορικῆ γλῶσσα εἶναι τὸ μόνον μέσον, δι' οὗ τόσα ἀλλόγλωσσα μέλη δύνανται πρὸς ἄλληλα νὰ συνεννοηθῶσιν. Ἡ συμβολικὴ συνέχεται στενότερα μετὰ τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ, καὶ εἶναι ἡ γέφυρα ἣτις ἐνοῖ πάσας τὰς Στοὰς τῶν ἐλευθέρων τεκτόνων. Μακρὸς ἤθελεν εἶσθαι ὁ λόγος ἂν περὶ ἐκάστου συμβόλου ἐθίδετο ἐνταῦθα τελεία ἐξήγησις.

Ὁ τεκτονισμὸς ἐργάζεται πολυτρόπως, μία δὲ ἐκ τῶν πρωτίστων αὐτοῦ ἐργασιῶν εἶναι καὶ ἡ εὐεργεσία· διότι ἐν αὐτῇ ἐγκρίνεται ἡ ἀνθρωπίνῃ ἀγάπῃ· «ἀγαπάτε τοὺς πτωχοὺς ὑμῶν, καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς». Ἄλλ' ἐν τῇ ἐξασκήσει ταύτῃ τοῦ εὐγενεστέρου καθήκοντος τοῦ ἀνθρώπου ὁ τέκτων ἔχει πάντοτε ἐν τῷ νῷ τὸ θεῖον ῥητὸν «σοῦ δὲ ποιῶντος ἐλεημοσύνην, μὴ γνώτω ἡ ἀριστερὰ σου τί ποιεῖ ἢ δεξιὰ σου» (Ματθ. 6.3). Ἡ εὐεργεσία δὲ τῶν ἐλευθεροτεκτόνων δὲν περιορίζεται μόνον μετὰ τῶν μελῶν τοῦ τάγματος, ἀλλὰ καὶ ἐκτὸς τούτου. Διάφορα δὲ κοινωφελῆ ἰδρύματα πανταχοῦ τῆς Εὐρώπης εἶναι ἔργα ἐλευθεροτεκτονικά (1).

Λεσμὸς δὲ ἐπίσης οὐσιωδέστατος τῶν ἐλευθεροτεκτόνων εἶναι ὄχι μόνον ἡ ἀνακούφισις προσκαιροῦ ἀνάγκης, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐν τῷ μέλλοντι ἠθικὴ τε καὶ πνευματικὴ ἀνύψωσις τοῦ ἀτόμου· ὅθεν καὶ τὰ πλεῖστα τῆς εὐποιίας ἔργα ἀφορῶσιν εἰς τὴν μόρφωσιν καὶ παιδείυσιν τοῦ ἀτόμου ἐν γένει. Ὁ τεκτονισμὸς σκοπεῖ τὴν σοφίαν, τουτέστι τὴν διαφώτισιν τοῦ πνεύματος, τὴν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ πάσης πλάνης ἢ προκαταλήψεως τῆς νοήσεως, τὸ ἀντιληπτικόν, τῶν ἰδεῶν καὶ νοημάτων, τὴν εὐκρίνειαν, τὸ πεφωτισμένον ἐν πάσῃς ταῖς τοῦ βίου σχέσεσι, τὴν ἰσχὺν καὶ εὐστάθειαν τῆς βουλήσεως, τὴν σταθερότητα τοῦ ἀκάμπτου πεφωτισμένου χαρακτῆρος, τὴν ἰσότητα ἐν τῇ σπουδῇ πρὸς τὴν ἀρετὴν, ἢ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος, τὴν ἐνεργὸν ὁμόνοιαν μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων,

(1) «Ἐξ ὄνου τὸν λέοντα». Ἐν τῷ Φιλολογικῷ Σολλόγῳ «Παρνασσὸς» οἱ πλεῖστοι τῶν ἑταίρων εἰσὶν ἐλευθεροτέκτονες. Ἐὰν ὁ Παρνασσὸς περιορίζετο μόνον εἰς τοὺς περὶ τὴν γαλανωμένην σχολαστικότητα εἰδικούς, θὰ ἦτο ὅ,τι εἶναι καὶ θὰ ἰδημιούργει ὅ,τι καθ' ἡμέραν δημιουργεῖ κοινωφελές;

τὴν ἀναγνώρισιν τῶν δικαίων τῶν ἄλλων, τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν πλησίον, ἐν κεφαλαίῳ, τὴν μόρφωσιν καὶ παιδείυσιν, τὴν ἀγωγὴν καὶ τὰ ἤθη, τὸν εἰρημικὸν καὶ εὐφρόσυτον βίον, δηλ. τὴν τῆς συνειδήσεως ἀνάπαυσιν τοῦ ἀνθρώπου διὰ τῆς πράξεως τῶν καθήκοντων του, δηλ. τοῦ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ δι' ὃ ἐπλάσθη.

(Ἔπεται συνέχεια)

Δ. Κ. Παπαγεώργιος.

Ο ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ,

Μέγας πρό τινος ἐγένετο λόγος ἐν τῷ εὐρωπαϊκῷ τύπῳ περὶ τοῦ ἐλευθεροτεκτονισμοῦ καὶ περὶ τῆς ἀγαθῆς ἐπιρροῆς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς πολιτείας τῶν διαφόρων τῆς Δύσεως εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, καὶ ἰδίᾳ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας. Αἱ περὶ τούτου κρίσεις τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου εἰσὶ μακραὶ. Ἐξ αὐτῶν, συνοπτικᾶς ποιούμεναι παρατηρήσεις, τὰ σπουδαιότερα θὰ σημειώσωμεν, καὶ τοῦτο, ἵνα δεῖξωμεν ὅποιον κῦρος κέκτηται καὶ ὅποιον ἐνεργὸν λαμβάνει μέρος εἰς τὰς τύχας τῶν ἐθνῶν ἢ ὑψηλὴ καὶ μεγάλη αὕτη τοῦ τεκτονισμοῦ διδασκαλία. Ἀλλά, αἱ ἐπὶ τῆς πολιτείας τῶν διαφόρων ἐθνῶν ἀγαθὰ αὐτοῦ ἐπιδράσεις καὶ ἡ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἡμετέρου τάγματος διαμόρφωσις καὶ σύνταξις τῶν πολιτειῶν δὲν προέρχονται ἐκ μόνης τῆς εἰς τὰ κράτη ταῦτα ἐξαπλώσεως τῶν τεκτονικῶν ἀρχῶν· προέρχονται κυρίως καὶ πρώτιστα ἐκ τῆς μετὰ Ζήλου ἐπιτελέσεως τῶν ἐπιβαλλομένων τῷ τεκτονισμῷ καὶ τοῖς ὁπαδοῖς αὐτοῦ καθηκόντων, καθηκόντων ὑψηλῶν, ἀγίων, δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν, ἃ παρορῶνται δυστυχῶς παρ' ἡμῖν καὶ ὡς ἄχρηστος ὕλη παρρρίπτονται. Τὸ ἠθικόν, πνευματικόν καὶ ὕλικόν ἀγαθὸν δὲν εἶναι παρ' αὐτοῖς ψιλὰ ἔννοια, κενὰ σημασίας ἢ καὶ δυσθέατοι, ἀλλὰ ὁ σκοπὸς καὶ τὸ τέλος τοῦ τεκτ. ὄργ.· αἱ δὲ τυπικαὶ πράξεις καὶ ἀρχαιρισίαι δὲν κανονίζουσι τὴν πορείαν τῶν ἐκεῖ τεκτόνων, ἀλλ' ὡς ἐπουσιώδεις συμπληρώσεις τῶν τυπικῶς παραδεδεγμένων θεωροῦνται. Καὶ ὁ τέκτων ὡς μόνον αὐτοῦ μέλημα λογίζεται τὴν ἐπιδίωξιν τοῦ ἀγαθοῦ, ὑπὸ τὴν τριττὴν αὐτοῦ ἐκφάνσιν, καὶ τὴν συντέλειαν τοῦ ὑφ' ἐκάστης Ἀνατολῆς ἀνλαμβάνομένου ἔργου. Ἐκεῖ οἱ τέκτονες εἰσὶ τὸ ἰσχυρότερον στοιχεῖον· διέπουν δὲ τὰ δημόσια ἢ καὶ ἀποτελεσματικῶς ἐπιδρῶσιν ἐπ' αὐτῶν, ὡς κατορθώσαντες, δυ-

νάμει τῶν πράξεων αὐτῶν, νά περιβάλλωσι τὸν τεκτονισμόν διὰ γοήτρου.

Τοιαύτην δ' ἐξασκεῖ ἐπὶ τῆς γαλλικῆς πολιτείας ἐπίδρασιν ὁ τεκτονισμός, ὥστε, καθὰ ὁμολογεῖται, οἱ ἐν τῇ Γαλλικῇ Βουλῇ ψηφίζομενοι καὶ ἐπικυροῦμενοι νόμοι παρασκευάζονται καὶ ἐγκρίνονται προηγουμένως ὑπὸ τῆς Μεγ. Ἀν. Ἡ Μεγ. Ἀν. θεωροῦσα τὴν Γαλλικὴν Δημοκρατίαν ὡς ἔργον τῆς, ὡς μεγαλοῦργημά τῆς, πολὺ δικαίως, διότι, ὡς γνωστόν, αὐτὴ αὕτη ἐγέννησε καὶ ἀνεστήλωσεν αὐτήν, ἔχει τὴν ἀπαίτησιν νά κανονίζῃ τὰ πάντα καὶ νά λύῃ τὰ ἀναφυόμενα ζητήματα. Δὲν πρέπει δὲ νά ὑποτεθῇ ὅτι ἐπιπολαίως καὶ εἰκῆ καὶ ὡς ἐτυχεν ἐπιλαμβάνεται τῶν πολιτειακῶν πραγμάτων τὸ Ἀν. Συν. τῆς Μεγ. Ἀν. Τὰ μέλη αὐτῆς, ἀφέρουσι τὰ ἐνδοξότερα τῆς Γαλλίας ὀνόματα, μεθοδικῶς ἐξετάζοντα τὰ διάφορα ζητήματα, εἰς λογικὰ καὶ ἀναμρισηθῆτα κατατείνουσι συμπεράσματα. Αἱ ἀποφάσεις αὐτῶν δὲν εἶναι πρόωροι οὔτε πρόωρου ἐφαρμογῆς ἀλλὰ ἀποτελέσματα μακρῆς μελέτης καὶ πείρας. Δὲν καταπλήσσονται οὔτε πείθονται διὰ ῥητορικῶν σχημάτων καὶ ἐπιχειρημάτων, ἀλλ' ὑποβάλλουσι τὸ ὑπὸ συζήτησιν θέμα εἰς ἀπάσας τὰς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Μεγ. Ἀν. τῆς Γαλλίας Στ. αἵτινες ὑποβάλλουσι καὶ αὐταὶ ἐκ μέρους τὰς γνώμας των, ἐφ' ὧν καὶ γίνεται ἀκολουθῶς ἡ γενικὴ συζήτησις. Μετὰ τὴν γενικὴν δὲ συζήτησιν, διατυπουμένων τῶν κρινομένων ἀναγκαιῶν μέτρων, ἀποστέλλονται ὅπου δεῖ τὰ οὕτω συναγόμενα συμπεράσματα. Οὕτως ἐγένοντο καὶ ἐκυρώθησαν οἱ διὰ τῆς Γαλλικῆς Ἐρημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιευθέντες πολιτικοὶ καὶ κοινωνικοὶ νόμοι. Οἱ ἐκπαιδευτικοὶ νόμοι, οἱ τοῦ διαζυγίου, οἱ στρατιωτικοί, καὶ ἅπαντες ἐν γένει οἱ πολιτικὴν ἢ κοινωνικὴν ἔχοντες σημασίαν εἶδον τὸ φῶς ἐν τῷ κατὰ τὴν ὁδὸν Καδὲ τεκτονικῷ μεγάρῳ.

Ἐκ τῶν τῆς Μεγ. Ἀν. τῆς Γαλλίας μελῶν ἀναφέρομεν τοὺς ἐξῆς πασιγνώστους ἀνδρας, διακρινομένους ὡς πολιτικούς καὶ ὡς συγγραφεῖς. Ὁ ἀδ. Κωνσταντίνος, πρῶτον ὑπουργός, ὁ ἰατρός Γουλιέλμος, πρῶτον πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τῶν Παρισίων, ὁ ἀδ. Παῦλος, πρόεδρος Ἐφετών, ὁ ἰατρός Βλατέν, βουλευτής, ὁ Πρόστ. δὲ πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς γαλλικῆς Δημοκρατίας Καρνὸς διεκδικήσας τὴν Προεδρικὴν ἑδραν, ὁ Δέσμωνος, βουλευτής, ὁ Louis Amiable, δήμαρχος τῶν Παρισίων, περὶ οὗ καὶ ἄλλοτε ἐντυχῆσα διὰ μακρῶν ἐγένετο λόγος ἐν ἰδιαιτέρῳ περὶ τοῦ ἀδ. Μουράτ μελέτῃ δὲ Paul

de Réglia, ἐκ τῶν διασημοτέρων συγχρόνων συγγραφέων, ὁ Ἀνατόλ Δελαφόρτζ, ὁ Δακέρ καὶ τόσοι ἄλλοι, ὧν πλείστον τὰ ὀνόματα ἀγνοοῦμεν καὶ ὧν ἡ ἀπαρίθμησις ἔσται μακρά.

Οἱ κληρικοὶ ἐμέμφθησαν τελευταίως τοῦ τεκτονισμοῦ, ὡς παγκοσμίου σωματείου, τὴν ἀδελφότητα ἀπάντων τῶν ἐθνῶν ἐπιδιώκοντος, καὶ συνεπῶς ἤκιστα πατριωτικοῦ, καθ' ὅσον ἡ πλατεῖα τῆς ἀδελφότητος ἐννοεῖα δὲν περικλείει ἐν ἑαυτῇ καὶ τὴν στενὴν τῆς πατρίδος. Ἀλλὰ καὶ πάλιν ἠττήθησαν, ἀτυχῶς δι' αὐτοὺς, οἱ κληρικοί, διότι ἡ Μεγ. Ἀν. τῆς Γαλλίας διευκρίνισε τ' ἀφορῶντα αὐτὴν καὶ ἀνεσκεύασε τὰ γελοῖα τῶν κληρικῶν σοφίσματα, εἰπούσα, ὅτι καὶ μὲν ἐπιδιώκεται ἡ τῶν ἐθνῶν ἀδελφώσις καὶ ἡ κατὰ τὸ δυνατόν περιστολὴ τῶν ἀναφυομένων ἐχθροτήτων, ἀλλὰ πρὸ παντὸς πᾶσα Μεγ. Ἀν. ὑπέρτατον αὐτῆς καθήκον λογίζεται τὴν τῆς χώρας τῆς ὑπεράσπισιν καὶ τὴν ἐντελεστέραν αὐτῆς ἀνάπτυξιν ἀπόδειξις δὲ τούτου εἶναι, ὅτι ὑπάρχουσι πολλαὶ Ἀνατολαὶ καὶ οὐχὶ μία καὶ ἐνιαία, ὡς θὰ συνέβαινεν, ἐὰν ὁ σκοπὸς πασῶν τῶν χωρῶν συνέπιπτεν. Ὁ σκοπὸς ἀπασῶν τῶν Μεγ. Ἀν. συμπίπτει κατὰ τοῦτο, ἔγραφεν ἡ ἐπίσημος δήλωσις τῆς Μεγ. Ἀν. τῆς Γαλλίας, ὅτι ἅπασαι ἐπιδιώκουσι τὴν ταχείαν ἐπίτευξιν τοῦ προορισμοῦ τῆς ἀνθρωπότητος, τούτεστι τοῦ ἠθικοῦ, πνευματικοῦ καὶ ὕλικου ἀγαθοῦ ἀλλ' ἅπασαι ἐργάζονται δι' ἑαυτάς, τούτεστι διὰ τὴν χώραν, εἰς ἣν ἀνήκουσιν, ὑπὲρ παν ἄλλο τιθέμεναι τὴν ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὴν ἐθνικὴν ὑπαρξιν, ὧν ἄνευ οὔτε δύναται νά λειτουργήσῃ ὁ τεκτονισμός. Διότι ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν δὲν ὑπερασπίζεται τὴν Ἐλευθερίαν, τὴν Ἰσότητά, τὴν Ἀδελφότητα, τὴν ἠθικὴν, τὴν Ἀλήθειαν τοῦ τόπου, πῶς θὰ ὑπερασπισθῇ αὐτάς ταύτας τὰς ἰδέας ὑπὸ γενικωτέραν ἐννοίαν; Αἱ ἰδέαι τῶν Μεγ. Ἀν. συμπίπτουσιν εἰς γενικὰ μόνον ζητήματα, ὡς καὶ ἄλλοτε συνέβη, οὐχὶ καὶ εἰς τὰ ἰδιαιτέρα τῶν χωρῶν, ἃς ἀντιπροσωπεύουσιν· δύναται λόγου χάριν νά συνεννοηθῶσιν αἱ Μεγ. Ἀν., εἰ καὶ τοῦτο σπανίως συνέβη, προκειμένου περὶ ἐπεκτάσεως τῶν ἀτομικῶν καὶ πολιτικῶν ἐλευθεριῶν ἢ καὶ περὶ ἐφαρμογῆς πολιτεύματος τελειότερον τάνωτέρω πληροῦντος καὶ κάλλιον ἀνταποκρινομένου εἰς τὰς ἀρετὰς τοῦ τεκτονισμοῦ.

Τοιοῦτος εἶναι ἐν Γαλλίᾳ ὁ τεκτονισμός, καὶ διότι εἶναι τοιοῦτος ὁμιλεῖ καὶ ἐπιβλάσσει μετ' ἀξιοματικοῦ ὅλως κύρους· οἱ πάντες δὲ κύπτουσι πρὸ αὐτοῦ, ὡς ἐκυψαν καὶ πρόρριζα ἀνετράπησαν οἱ

πολιτικοὶ τῆς Γαλλίας ἄνδρες, οἱ μὴ ἀκολουθήσαντες τὰς ρητὰς τῆς Μεγ. Ἀν. διαταγᾶς. Ἐν τῷ προσεχεῖ φύλλῳ θ' ἀναφέρωμεν τὰ ὀνόματα τῶν τιμωρηθέντων πολιτικῶν καὶ θὰ πραγματοποιῶμεν τὰ ἐν Ἰταλίᾳ.

Εἰς διδ.

ΠΕΡΙΣΤ. ΡΟΔ. † «ΣΟΦΙΑ»

Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου ἀρχεται τῶν τακτικῶν αὐτοῦ ἐργ. τὸ Περιστ. ροδ. † «Σοφία». Τὰ πάντα διετέθησαν οὕτως ὥστε ἡ ἐργασία αὐτοῦ θὰ ἐξακολουθήσῃ βαίνουσα ἀπροσκόπτως, διότι κατὰ τὰς διακοπὰς τοῦ θέρους καὶ κανονισμοὶ ἐψηφίσθησαν, καὶ ἄλλα ἐλήφθησαν μέτρα πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ἐργασιῶν.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες ἐκ τῶν ἀδ. ροδ. † νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὸ Περιστύλιον, ὀφείλουσι νὰ πέμψωσι τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦ βαθμοῦ τῶν πρὸς τὸν ἀδ. Σοφωτ. Δ. Παπαγεωργίου ἵνα ὑποβληθῇ ὅπου δεῖ πρὸς θεώρησιν, εἶτα δὲ ἐνεργηθῇ ἡ ἐγγραφή ἐν τῷ μητρώῳ τοῦ Περιστυλίου.

Α. Βουζάκης Ρ. †.

ΤΕΚΤ.: ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ Α' ΒΑΘΜΟΥ

ΓΕΝΟΜΕΝΗ ΕΝ Τῆ Σ. ΣΤ. «ΑΧΑΪΚΟΣ ΑΣΤΗΡ»

ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΔ. ΔΙΔ. Ι. ΛΕΚΑΤΣΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΜΗΘΗΣΙΝ ΤΟ ΑΔ. ΑΔ. ΠΡΙΝΑΡΗ
(19 ΙΟΥΛΙΟΥ Ε. Ε.)

Μ δ ε λ φ ε!

Ἐπροτάθη καὶ ἐγένετο δεκτὸς, ἐψηφίσθη καὶ ἐμνήθη, σοὶ ἐδόθη τὸ φῶς, καὶ ἤδη παρακλήθηκα μεταξύ ἡμῶν, φέρων τὸ περίζωμα τοῦ ἐλευθ. τέκτ. καὶ ἀποτελῶν ἀπὸ τοῦδε μέλος τοῦ τάγματός μας, ὅπερ ἐξαπλούμενον ἐπὶ τῆς γνίνης σφαίρας ἐργάζεται διὰ τὸ καλὸν τῆς ἀνθρωπότητος.

Περιβληθεὶς ὁμως τὸ περίζωμα τοῦτο, ὅπερ ἄνδρες μεγάλοι καὶ ἐν τοῖς γράμμασι καὶ ἐν ταῖς τέχναις καὶ ἐν ταῖς ἐπιστήμασι ἐθεώρησαν τιμὴν τῶν νὰ φέρωσι. Περιβληθεὶς τὸ περίζωμα τοῦτο, ὃ καὶ βασιλεῖς ἐθεώρησαν ἀνώτερον τοῦ βασ. στέμματος, ὅπερ ἐπὶ τῆς

κεφαλῆς ἔφερον, ἀνέλαβες ὑποχρεώσεις σπουδαίας καὶ σοβαρᾶς, ἂς ὀφείλεις νὰ ἐκπληρώσῃς μετ' εὐλαθείας, ἂν θέλῃς νὰ προαχθῇ καὶ ἡ μνήμη σου νὰ μείνῃ ἀίδιος εἰς τὰς δέλτους τοῦ τάγματός μας, ὡς συντελέσαντος τὸ κατὰ δύναμιν εἰς τὸ καλὸν τῆς ἀνθρωπότητος εἰς τὸ ὅποιον ἀποβλέπει ὁ τεκτ. διὰ τῆς ἠθικοποιήσεως καὶ βελτιώσεως τῶν ἀτόμων.

Ἀοιδίμος ἀδ. πολῦτιμον κόσμημα τοῦ τάγματός μας, γνωστὸς δὲ καὶ σεβαστὸς εἰς τὸν βέβ. κόσμον, ὁ Οὐάσιγκτων, ὅστις ἐθεώρει καύχημά του διότι ἀνῆκεν εἰς τὸν τεκτ. προπίνων ἐν τινι συμποσίῳ τῆς Στ. ἧς ἦτο Σεβ. εἶπε «Δὶ ἀρεταὶ αἵτινες ἐξευγενίζουσι τὸν ἄνθρωπον διδάσκονται ἐν ταῖς Στ. τῶν τεκτ., ἐκεῖ ἔνθα θεραπεύονται, ἀνυψοῦσι τὰς σχέσεις πρὸς τὸν οἰκιακὸν βίον καὶ εἶναι ὁ κανὼν διὰ τὰ ὑψηλά τοῦ πολίτου καθήκοντα».

Πολὺ δικαίως εἶπε ταῦτα ὁ μέγας ἀνὴρ, διότι ὅλα τὰ περικυκλῶντα ἡμᾶς σύμβολα μᾶς διδάσκουσι τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν εὐθύτητα, τὴν ἐλευθερίαν, ἰσότητα καὶ ἀδελφότητα, τὴν τριλογίαν ἐφ' ἧς στηρίζεται ὁ τεκτ. ἐπιδιώκων διὰ τοῦ μερικοῦ ἀγαθοῦ τὸ καλὸν τῆς ἀνθρωπότητος. Συνερχόμεθα ὅθεν ἐνταῦθα ὅπως ἐγειρωμεν νοῦς εἰς τὴν ἀρετὴν διὰ τῆς βελτιώσεως ἡμῶν αὐτῶν, καὶ χαλινώσωμεν ὄσσημα εἰς τὴν κακίαν διὰ τῆς καταπολεμήσεως καὶ ἐκρίζωσεως τῶν ἡμετέρων παθῶν. Οὐδεμία διάκρισις τοῦ βεβ. κόσμου δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸν οὐδὸν τοῦ ναοῦ τούτου. Πάντες ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου ἀνακτος μέχρι τοῦ τελευταίου χειρῶνακτος, εἰσερχόμενοι ἐνταῦθα, εἶναι ἴσοι, εἶναι ἀδελφοί, μόνη δὲ δυνατὴ διάκρισις εἶναι ἡ ὀρθὴ χρῆσις τῶν ἀρχῶν τοῦ τεκτ. καὶ ἡ ἀκριβὴς ἐκπλήρωσις τῶν ἐπιβαλλομένων καθηκόντων.

Διὰ τοῦτο καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ, τὸ πρακτικώτερον ἔθνος, τὸ βαῖνον γιγαντιαίους ἀλμασιν εἰς τὸν πολιτισμὸν, ἐθέπισαν ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ διορισθῇ εἰς δημοσίαν θέσιν ἂν δὲν εἶναι τέκτων καὶ μέλος ἐνεργὸν Στ. ὀρθῶς φρονούντες, ὅτι μόνον ὁ καλὸς τέκτων, ὁ βελτιωθεὶς ἐν ταῖς ἐργασίαις καὶ διὰ τῆς ἐργασίας, ἠδύνατο νὰ εἶναι καὶ καλὸς ὑπάλληλος. Πρώτιστον ὅθεν καθῆκον ἐπιβαλλόμενον σοὶ εἶναι νὰ παρευρίσκησαι τακτικῶς καὶ ἀνελλιπῶς εἰς τὰς ἐργασίας τῆς Στ. μας, ἧς σήμερον ἐγένεσο μέλος ἐνεργόν.

Εἶσαι εἰς ἡλικίαν καθ' ἣν ἡ φαντασία σου ἀντιλαμβάνεται ζωηρότερον τῶν πραγμάτων ἢ ἡ φαντασία σου σὲ βοηθῇ, ἀνέλθε εἰς τὰ ὕψη, ἐπισκόπισον, καὶ θὰ διακρίνης τὸ μεγαλεῖον τοῦ τεκτ. Ἄν

ἀπεναντίας δὲν σὲ βοηθῆ, μελέτησον, ἐν τῇ μελέτῃ θὰ εὕρης τὸ
ζητούμενον, καὶ ἐν τῇ συνειδήσει σου τὴν ἀμοιβήν. Ἐν τῇ μελέτῃ
ταύτῃ δὲν θὰ ἀπαντήσης δικαιώματα πρὸς ἐκμετάλλευσιν, ἀλλὰ
καθήκοντα πρὸς ἐκπλήρωσιν.

Καθήκοντα πρὸς τὸν Μ.: Α.: Τ.: Σ.:

Καθήκοντα πρὸς τὸν πλησίον σου, πρὸς τοὺς ἀδελφούς σου, πρὸς
τὴν κοινωνίαν.

Καθήκοντα πρὸς ἑαυτὸν, ἢ ἐκπλήρωσις τῶν ὑποίων ἀποβαίνει
πολλάκις δυσχερής. Ἐφ' ὅσον ὁμως εἶναι αὕτη δυσχερεστέρα, ἐπὶ
τοσοῦτον φέρει ἐν ἑαυτῇ μεγαλειτέραν τὴν ἠθικὴν ἱκανοποίησιν, ἥτις
εἶναι ἡ μόνη ἀμοιβὴ τοῦ ἀληθοῦς τέκτονος.

Ἀδελφέ! Τοιοῦτον προσδοκῶντας νὰ εὕρωμεν ἐν σοὶ τέκτονα, ἐδέ-
χθημεν τὴν ὑποψηφιότητά σου πρὸς μύησιν.

Ἦδη γένηται εἰς μονῆρας ὁματίον ὅπως σκιαφθῆς ἡσύχως περὶ τοῦ
σπουδαίου διαθήματος, ὅπερ ἐμελλεις νὰ πράξεις.

Σοὶ ἐζητήθη ἡ ἐξήγησις ζητημάτων τινῶν, καὶ μετὰ τὴν δέουσαν
μελέτην ἀπήντησας.

Σοὶ ἀφῆρσαν πᾶν μέταλλον, ὅπερ εἰς τὸν κόσμον δεῖκνυει τὸν
πλοῦτον καὶ τὴν ἰσχύν, διότι ἐδῶ πάντες εἰμεθα ἴσοι καὶ οὐδεμία
διακρίσις πλοῦτου ἢ ἰσχύος γίνεται ἐνταῦθα. Ἐκλείσθησαν οἱ ὀφθαλ-
μοί σου καὶ ἦσο ἐν τῷ σκότει, ὡς εἶναι ἐν τῷ σκότει πᾶς βέβ.: μὴ
γνωρίσας τὸ φῶς, ἀλλὰ χεὶρ ἀδελφικὴ σὲ ὠδήγει, ὡς θὰ δῆνηγῃ
πάντοτε καὶ θὰ σὲ προστατεύῃ ἐν ἐμείνης σταθερὸς εἰς τὰς ἀρ-
χὰς μας.

Τρία κτυπήματα, ζητεῖτε καὶ εὕρησατε, αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται
ὑμῖν, κρούετε καὶ ἀνοιγήσεται, σοὶ ἠνέωξαν τὴν πύλην τοῦ ναοῦ,
ὀλίγον δὲ γυμνὸν ἔχων τὸ στῆθος εἰσῆλθες.

Τοῦτο σὲ παραινεῖ, ὅτι πρὸς τοὺς ἀδελφούς σου πρέπει νὰ ἔχης
ἀνοικτὴν καὶ ἀνυπόκριτον τὴν καρδίαν.

Δι' τρεῖς περιοδεῖαι, ἄς ἕκαμες συνοδευόμενος παρὰ βοηθοῦ διδα-
σκάλου καὶ φίλου, ἐξεικονίζουσι τὴν παιδικὴν, τὴν ἔφηβον καὶ τὴν
ὄριμον ἡλικίαν, ἐγένοντο δὲ ὅπως δοκιμασθῆ ἡ εὐστάθειά σου καὶ
πρὸς ἀνάμνησιν τῶν ἀρχαίων δοκιμασιῶν, ἄς ὑφίστατο ὁ ἀδ.: εἰσερ-
χόμενος εἰς τὸ τάγμα μας.

Ἡ βίβλος, τὸ γωνιάμετρον καὶ ὁ κανὼν, ὀνομάζονται τὰ τρία
μεγάλαια φῶτα τοῦ τέκτ.:

Ἡ βίβλος σύμβολον τῆς πίστεως εἰς ἀνώτερόν τι ὄν, εἶναι ἡ ἀρ-
χαιοτάτη γνῶσις τοῦ ἀνθρωπίνου γένους εἰς τὴν θρησκείαν.

Τὸ γωνιάμετρον δεῖκνυει καθήκον καὶ δίκαιον, καὶ διδάσκει ἡμᾶς
ὅτι πρέπει νὰ πράττωμεν πάντοτε κατὰ τὸ δίκαιον καὶ τὸ καθήκον.

Ὁ κανὼν εἶναι τὸ σύμβολον τοῦ καταμεμετρημένου ὁρίου, ὅπερ
ὁ ἐλευθ.: τέκτ.: πρὸς πάντας μὲν, ἰδίως δὲ πρὸς τοὺς ἀδ.: του,
εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ τηρῇ. Ὡστε τὰ τρία ταῦτα φῶτα, αἰσθη-
τοποιοῦσι τὰ καθήκοντα ἐκάστου ἀδ.: πρὸς τὸν Θεόν, πρὸς ἑαυτὸν
καὶ πρὸς τὸν πλησίον.

Τὸ ὀρθογώνιον τετράγωνον, ὅπερ ὑπάρχει ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς
Στ.: ὑποσημαίνει τὸ πνευματικὸν οἰκοδόμημα, λέγεται δὲ ναὸς τοῦ
Σολομῶντος, διότι ὁ ναὸς ἐκεῖνος ἦτο τὸ θαυμαστότερον οἰκοδόμη-
μα τῆς ἀρχαιότητος καὶ τὸ πρῶτον τὸ χρησιμεῦσαν πρὸς λατρείαν
τοῦ ἀοράτου Θεοῦ. Ὑποσημαίνει συνάμα καὶ τὸ ἐνωτικὸν σημεῖον
ὄλων τῶν ἐλευθ.: τεκτ.: Διὰ τοῦτο καὶ σύμπασα ἡ ἀδελφότης
παρίσταται ὑπὸ τὴν εἰκόνα ἐπιμήκουσ τετραγώνου, οὗ αἱ τέσσαρες
πλευραὶ παριστῶσι τὰ τέσσαρα μέρη τοῦ κόσμου.

Πᾶσα Στ.: βαστάζεται ὑπὸ τριῶν μεγάλων ἀοράτων στηλῶν,
αἵτινες καλοῦνται Σοφία, Ἴσχυς καὶ Κάλλος, διότι πᾶν οἰκοδόμη-
μα ἐπινοεῖται διὰ τῆς σοφίας, διεξάγεται διὰ τῆς ἰσχύος καὶ κο-
σμεῖται διὰ τοῦ κάλλους.

Τὸ δὲ περίζωμα εἶναι τὸ σύμβολον τῆς ἐργασίας τοῦ ἐλ.: τέκτ.:
Περιβληθεὶς ὅθεν ἤδη τοῦτο ἀδ.: μου, διατήρησον ἀκηλίδωτον
ὡς τὸ παρέλαβες ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Σεβ.: ἐργάσθητι μεθ' ἡμῶν
ἐν δικαιοσύνη καὶ εὐθύτητι, διὰ νὰ ἐκριζώσωμεν τὰς δεισιδαιμονίας
καὶ προκαταλήψεις τῶν ἀνθρώπων. Τοιοῦτοτρόπως καὶ δι' ἡμᾶς θὰ
εἶναι καύχημα ὅτι σὲ ἐμύησαμεν εἰς τὰ μυστήρια τῆς ἐλευθέρως
τεκτ.: καὶ ἡ ἀνθρωπότης θὰ σοὶ εὐγνωμονῇ δι' ὅ,τι ὑπὲρ αὐτῆς
ἐπραξας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ΔΗΛΩΣΙΣ

ΤΟΥ ΑΡΤΙ ΜΥΗΘΕΝΤΟΣ ΕΝ ΤΗ· Στ.: Στ.: Ο "ΑΧΑΓΚΟΣ ΑΣΤΗΡ,"
ΜΑΘΗΤΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΜΑΝΙΑΤΗ

Ἄδ.: Σεβ.:

Παρουσιαζόμενος τὸ πρῶτον ἤδη ἀπὸ τῆς μύησεώς μου ἐνώπιον
ὑμῶν, δὲν δύναμαι νὰ πράξω ἄλλως, εἰμὴ νὰ σας εὐχαριστήσω
ἐγκαρδίως ὡς καὶ πάντας τοὺς λοιπούς ἀδ.: ἐπὶ τῇ παραδοχῇ μου
ὡς μέλος τῆς Στ.: ταύτης Στ.:

Καίτοι δ' ἄκροις δακτύλοις μόνον ἠψάμην τοῦ τεκτ.: οὐχ ἦττον αἰσθάνομαι ἐν ἑμαυτῷ νέον εἶδος ζωῆς, ἀγνώστου μέχρι τῆς χθὲς εἰς ἐμέ, ζωῆς λέγω πληρούσης τὴν καρδίαν μου αἰσθημάτων λίαν ἀγαθῶν, ὧν δυστυχῶς ἐστερούμην. Διότι ὅπως εἰς πολλούς, οὕτω καὶ εἰς ἐμὲ εἶχεν ἐρριζωθῆ ἡ ἀνόητος πρόληψις κατὰ τοῦ τεκτ.: τοῦτο δὲ προήρχετο ἐκ τυφλῶν καὶ ἀμαθῶν παραδόσεων, καὶ ἐκ φημῶν ἄστινες διέσπειρον καὶ διασπείρουν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι αἰσθάνονται ὅτι διὰ τῆς ἐξαπλώσεως τοῦ τεκτ.: θὰ καταρρεύσωσι.

Τὸ ἔργον τοῦ τεκτ.: ἐξ ὅσων ἠδυνήθην νὰ ἐννοήσω, ὅσα ἀγαθὸν καὶ πολύτιμον εἶναι, ἐπὶ τοσοῦτον ἔσεται καὶ δυσχερὲς ἕνεκα τῶν πολλῶν προσκομμάτων, ἅτινα ἀπαντᾷ κατὰ τὴν ἐνάσκησίν του, ὡς ἐκ τῆς ἀνοήτου δεισιδαιμονίας.

Ἐνωθεὶς κάγω μεθ' Ἑμῶν ἀδ.: θέλω συντρέξει τὸ ἔργον πάσῃ δυνάμει, μὲ πλήρη τὴν καρδίαν θάρρους, καὶ θέλω προσπαθήσει ἵνα διὰ τῶν ἀσθενῶν μου δυνάμεων καὶ τῆς ἐργασίας πρὸς τὸ καλόν, κατορθώσωμεν νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ τέλος, ὅπερ διαγράφει ὁ Μ.: Α.: Τ.: Σ.:

ΑΔΕΛΦΙΚΑ ΣΥΜΒΑΝΤΑ

Ἐγένετο ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης καὶ προσωρινῶς τῶν Ἐξωτερικῶν ὁ ἀδ.: Διον.: Στεφάνου, μέλος ἐξέχον τοῦ τεκτ.: διακριθεὶς πάντοτε διὰ τὰς καλὰς πρὸς αὐτὸν ὑπηρεσίας. Ἡ ἀνάρρησις τοῦ ἀδ.: Στεφάνου εἰς τὸ ὑψιστον ἀξίωμα τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἱκανοποιεῖ πληροῦστα τὴν ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ δικαστικὴν καὶ ἐν γένει ἐπιστημονικὴν ἐξοχότητα καὶ ἐμβροῦθειαν, καὶ ἀποδεικνύει ὅτι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐν ᾧ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον αἱ μετριότητες παίξουσι σπουδαῖον πρόσωπον, ἐκτιμᾶται κάποτε ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ ἱκανότης. Εἶθε εἰς τοιαύτας χεῖρας, οἷαι αἱ τοῦ ἀδ.: Στεφάνου νὰ ἐνεπιστεύετο πάντοτε τὰς τύχας τῆς ἡμετέρας πατρίδος.

— Μετὰ ὀλιγοήμερον ἐνταῦθα διαμονὴν ἀνεχώρησε πάλιν εἰς Θήβας ὁ ἀδ.: Δ.: Βυρίνης.

— Ἀφίκετο μετατεθεὶς ἐκ Μισολογγίου ἐνταῦθα ὁ ἀδ.: Σ.: Καραϊσκάκης, ὑποστράτηγος.

— Ἐξελέγη ἀμψηφεί Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Πανελληνίου Γυμν.: Σολόγου ὁ ἀδ.: Ἀθ.: Βουζάκης.

— Ἀφίκετο ἐκ Κερκύρας ὁ ἀδ.: Σπ.: Μουρίνης προτιθέμενος νὰ διαμένῃ εἰς Ἀθήνας ἐπὶ τινὰ χρόνον πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν μελετῶν του.